

A Ma Andreu Fornells de Janyós

L' Hostal millor

Soprano i piano

Lletra de Mn. Jacinto Verdagué

Vicents M.ª de Gibert

Un xic moqt,
a mitja veu
i amb senzillera.

M'es-tic al hos-

tal de la Pro-vi-dèn-cia, ser-

vit com un rei per mà de la rei-

na.

(amant apressant i creixent un poc)

E-lla'm do-na'l vi de

la vi-nya se-va; e-lla'm do-na'l pa, me'l

do-na'i me'l lles-ca. E-lla'm do-na'l llet i no

(calmant-se)

pas de pe-dra, puig la bla-na són

(ben calmat)

en mes

ulls ne ves - sa.

Si m

(apressant un poc)

ven ca - re - gat, e - lla'm des - ca - re - ga, i en

(retornant un poc)

dol - cos pla - ers con - ver -

(ben calmat)

teix mes pe - nes, par -

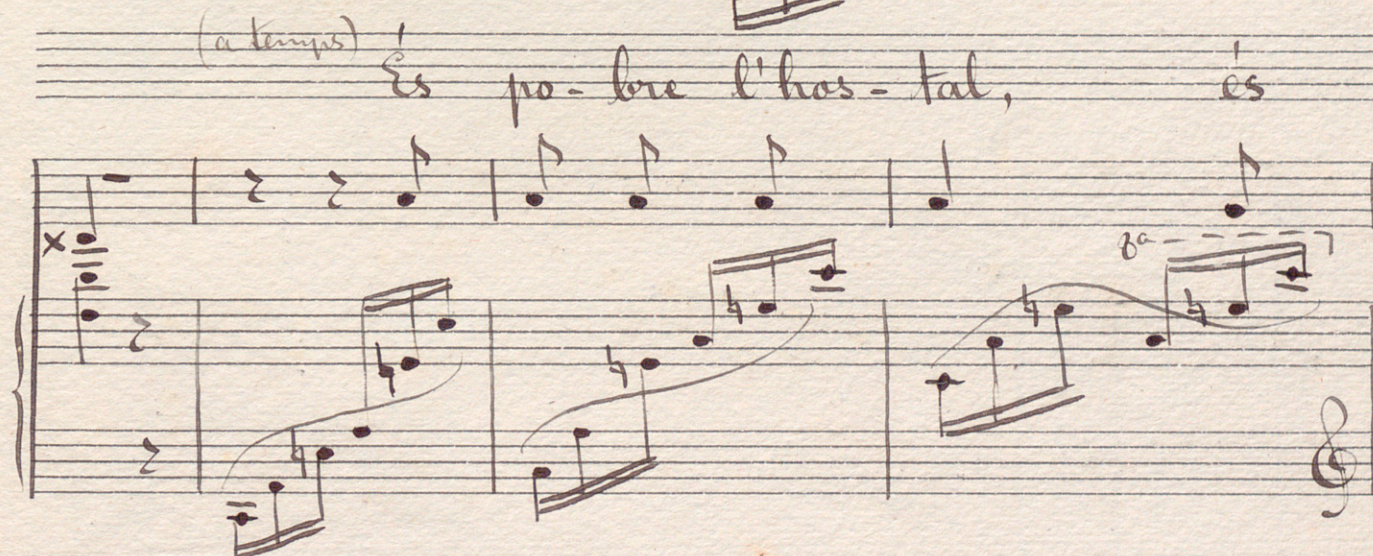
l'ant-me des goïgs de la vi-

da e-ter-na.

(a tempo) Ès po-bre l'hos-tal, ès

ni-a la cel-da, mes ès gran vir-

tut la de la po- bre-

sa; per vo- lar al cel és una a-lain- (aixamplant)

men- sa. (temps primer) Po- bres que vi-

vin a sol ia se- re- na, or- fes que plo-

ren so-lets en la te-rra,

(retinquit)

ve-nin al hos-tal

(retinquit, ppp)

de la pro-vi-

dén-

cia.